

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Manowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Szanciło

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie ze skargi L. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 19 kwietnia 2020 r., sygn. akt II Co (...), wydanego

w sprawie z wniosku wierzyciela Spółdzielni Mieszkaniowej W. w W.

przy udziale dłużnika L. P. na skutek skargi dłużnika na czynności komornika, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 lipca 2021 r., zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 17 sierpnia 2020 r., sygn. akt II Co (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w W. w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Spółdzielni Mieszkaniowej W. w W. wskutek skargi dłużnika L. P. na czynności Komornika Sądowego A. L. postanowił odrzucić skargę L. P. z dnia 13 maja 2020 r. o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia tego

Sądu z dnia 19 kwietnia 2020 r., jako niedopuszczalną na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c., z uwagi na okoliczność, iż skarga ta nie przysługuje od postanowień w postępowaniu egzekucyjnym, a ponadto z uwagi na fakt niedochowania przez skarżącego przymusu adwokacko- radcowskiego.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 17 sierpnia 2020 r. wniesionym do Sądu Najwyższego osobiście, skarżący zarzucił szereg naruszeń przepisów prawa materialnego oraz procesowego, w tym „bezwzględną nieważność”, a w konsekwencji zażądał „uchylenia, zniesienia postępowania egzekucyjnego toczącego się w warunkach nieważności bezwzględnej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia trafnie podniesiono, iż skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest niedopuszczalna w postępowaniu egzekucyjnym. Zgodnie z aktualnym stanem prawnym, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia przysługuje tylko od prawomocnych wyroków sądu drugiej instancji kończących postępowanie w sprawie oraz od postanowień, co do istoty sprawy kończących postępowanie, wydanych przez sąd drugiej instancji w postępowaniu nieprocesowym, w postępowaniu o uznanie i stwierdzenie wykonalności orzeczeń sądów państw obcych oraz w postępowaniu o uznanie i stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego wydanego za granicą lub ugody zawartej przed sądem polubownym za granicą (art. 424¹, art. 519², art. 1148¹ § 3, art. 1151¹ § 3 i art. 1215 § 3 k.p.c.). Od innych prawomocnych orzeczeń, w tym postanowień incydentalnych, a także orzeczeń wydanych w postępowaniu egzekucyjnym oraz upadłościowym i naprawczym, skarga nie przysługuje (art. 767⁴ § 3 k.p.c. oraz art. 33 ust. 3 i art. 223¹ ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze). Zgodnie, natomiast, z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Uchybienie to nie podlega konwalidacji, a gdy dotyczy skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia skarga ta, stosownie do treści art. 424⁶ § 3 k.p.c., podlega odrzuceniu. Analogiczna sankcja ma zastosowanie do zażalenia do Sądu Najwyższego złożonego

z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. Zażalenie dotknięte takim brakiem podlega odrzuceniu bez wzywania skarżącego do jego uzupełnienia (postanowienie SN z dnia 28 marca 2018 r., sygn. akt V CZ 16/18, niepubl.). Sąd Najwyższy jednocześnie ubocznie zauważa, iż w realiach przedmiotowej sprawy, skarżący występujący w sprawie bez zawodowego pełnomocnika, wprawdzie nie został przez Sąd Rejonowy w W. pouczony o obowiązującym przed Sądem Najwyższym przymusie adwokacko-radcowskim, to uchybienie to nie przełożyło się na określone skutki procesowe dla L. P. , a to wobec niedopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w postępowaniu egzekucyjnym.

Mając powyższe na względzie zażalenie podlegało odrzuceniu (art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).